

Det sista som...

Jag mins inte hur det var när det var
och varför det blev som det blev.
Nu sitter jag här och har bara kvar
detta tummade avskedsbrev.

o

Jag viker, försiktigt, åt olika håll
tills det blir en papperssvala
som, av dess förbittrade innehåll,
blott tvingas att hastigt dala.

o

En flygtur som grusar allt hopp.
OK. Jag förstår. Jag ger opp.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © anakreon med Poeter.se id #13189 innehar upphovsrätten